

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Biserica

Domnului Nostru Isus Hristos.

(Urmare.)

Unitatea Bisericii. Ambasada iaponeză în Roma. Cătră capătul veacului al XVI, când popoarele păgâne din Iaponia — în mase mari intrau în Biserica catolică, misionarii (preoții trimiși în Iaponia), cari le propovăduiau credința, în un chip minunat au voit să adaugă la trupul Bisericii catolice frumoasă părțică, ce o alcătuiau deja atâția Iaponezi întorși la creștinism. — În scopul acesta se înțeleseră cu regele din Bungo, cu regele din Arima și cu prințul de Omura, să trimită o ambasadă, o solie la Roma, pentru ca în numele acestor domnitori și a tuturor credincioșilor din țară — să aducă închinăciunile lor de cinste și de ascultare față de Preafericitul Părinte al tuturor creștinilor: Papa dela Roma. —

S'au ales cari să meargă la Roma: un nepot al regelui din Bungo, un văr primar al regelui din Arima, și doi domni mari prietini a acestui domnitor din urmă. — Toți acești patru Iaponezi erau bărbați vestiți prin vrednicia și nașterea lor, — și foarte potrivii ca să biruiască toate ostenelele și toate primejdiile unei călătorii atât de lungi. — De povățuitori și tâlmaci li s'au dat câțiva preoți misionari, cari după o călătorie plină de multe vifore și primejdii, i-au adus până la Roma, unde sosiră în 20 Martie 1585. —

Papa Grigore al XIII, cuprins de o bucurie mare — ca și cum era de mare și arzător zelul său, îi primi cât mai strălucit. — Li s'a dat audiență în o ședință konzistorială plenară, în sala (odaia, camera) numită regală sau împărătească. —

Când Sfântul Părinte s'a așezat pe tronul papal, au venit înaintea lui trimișii Iaponezi, cu scrisorile lor de încredințare, închinăciune la picioarele Sfântului Părinte, apoi cu glas înalt și răspicat spuseră, că au venit din țările unde răsare Soarele, ca să vadă pe Vicarul Mântuitorului Isus Hristos, pe Părintele tuturor creștinilor, și să-i aducă închinăciune în numele Stăpânitorilor lor și a tuturor credincioșilor din Iaponia.

Cucernicul și evlaviosul Papă, care se înduioșă foarte mult la singură vederea acestor zeloși creștini din fundul Răsăritului, vărsă paraie de lacrimi când i-a auzit grăind pentru ce au venit ei la Roma. — Li ridică din genunchi, îi îmbrățișă cu dragoste de mai multe ori, și îi încărcă cu tot felul de semne de bunăvoință și de iubire părintească, pe cari nu le-au uitat în întreagă viața lor. — S'a cetit apoi cuprinsul scrisorilor aduse, în cari domnitorii, cari le trimiteau — se plângeau cu amar, că grijile cârmuirii Statelor lor i-au împiedecat de a se înfățișa și ei înaintea Preasfântului Părinte al creștinității, și plini de însuflețire — de mii de ori binecuvântă milele și îndurările marelui Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos și dragostea Vicarului său pă pământ, că a făcut să strălucească peste dâșii lumina cunoștinții adevăratului Dumnezeu, care i-a scos din întunec și din umbrele morții. — La cetirea aceasta, mai mulți Cardinali au început a plânge de bucurie, iar Papa, înduioșat mai mult decât ori care din cei de față, îmbrățișând din nou pe solii din Iaponia, zise: „Acum, o Dumnezeu meu, după aceasta zi fericită, servul tău va muri în pace.“ —

Papa Grigorie XIII a și murit la câteva vreme după aceasta frumoasă zi. Urmașul său Sixt V a arătat aceeaș bunăvoință față

de acei cucernici soli japonezi. — Peste tot i-a tratat ca pe niște miniștrii ai celor mai mari împărași, îi primi în audiență la șarutarea picioarelor înaintea alor trei cardinali, cari cerură audiență, îi îmbrățișă pe toți cu o deosebită dragoste, a dispus (orându-i) ca ei să facă serviciu de onoare — cu prilejul încoronării sale de Papă, când au purtat ei baldachinul (cortul sub care preotul poartă la Latini preasfânta Cuminecătură), îi dădură apa la Liturghie, și ei au ținut scările sau inelele de cele două căpătâie ale șelei, pe care Papa și-a răzimat piciorul la încălecare, la suirea pe cal, cum erau obiceiurile de încoronarea a Papei, în vremea aceea. — Li numi cavaleri — cu guler de aur, el însuși, Papa, le dădu sabia și încingătoarea. — Senatul și Poporul din Roma îi numi *patriții romani*, și a dat în cinstea lor un strălucit banchet. — În sfârșit plecară spre țara lor ducând răspunsurile cele mai cinșite pentru Domnitorii lor și încărcăți cu tot felul de daruri. — Regele din Portugalia le dădu la toți cheltuielile în bani de călătorie, și porunci viceregelul din Indii — ca să se îngrijească să fie tratați totdeauna cât de strălucit, până vor ajunge în Iaponia. — Au ajuns în țara lor — după o absență de 8 ani, făcând o călătorie împreună cu tot felul de ostenele, greutate și primejdii. —

Din catehism.

63. Cine a fost dar sf. Iosif ?

Sfântul Iosif a fost numai nutritor sau purtătorul de grije a lui Isus.

Au fost în totdeauna omeni rătăciți abătuți dela calea adevărului și a credinții, cari au zis că Preacurata fecioară după nașterea lui Isus a trăit cu sf. Iosif cum trăiesc oamenii căsătoriți. Față de aceasta nebunie, cum zice Origine, patimă oarbă, răutate și blasfemia cum zice sf. Ieronim, sacrilej cum zice sf. Ambroziu și alții, sf. Biserica catolică a mărturisit în totdeauna că preacurata Fecioară a ramas vergură și după naștere, va să zică ea este pururea fecioară. Și dacă în unele locuri a sf. scripturi se pomenește de frații Domnului, noi știm că acești „frați” au fost feciorii lui Alfeu sau Cleofa, care a avut de femeie o soră a preacuratei Fecio-

are, care soră tot Marie se chiuma. Și la Moise I. 14, 14 se pomenește de fratele lui Avram și este vorba de Lot, care nu era frate ci fecior de frate a lui Avram.

Tot așa este o interpretare greșită a sf. Scripturi dacă cuvintele (din Mateiu I. 18, 25) „ . . . ca fiind logodită muma lui Maria cu Iosif, *mai înainte de a trăi ei împreună* . . . ” s’ar tâlcui cu acel înțeles, că după nașterea lui Isus ar fi trăit viața oamenilor căsătoriți.

Vorbind Moise (I. 8, 7.) de corbul pe care l’a trimis Noe să caute pământ uscat zice : „Și trimise pe corb, care după ce eși, merse și remase, până ce se usca apa de pe pământ” ori noi știm că corbul nu s’a mai întors, nici după ce s’a uscat pământul.

Așa dară în sf. Scriptură cuvintele „mai înainte, de ce” „până ce” nu au în totdeauna acel înțeles că aceea ce mai înainte, nu s’a întâmplat, după aceea se întâmpla, sau că aceea ce mai înainte era, după aceea a încelat a fi.

64. Unde a viețuit Isus în tinerețele sale ?

El a viețuit în Nazaret, în casa părinților săi. Dumnezeu a vestit cu veacuri înainte acest eveniment prin profeții săi, cari zic că Mesia „Nazarinean se va chema.” (Mat. 2, 23.)

Iară din umilirile luate de Isus de bună voie să se nască într’un orașel, despre care era proverbial între locuitorii Palestinei să se zică că de acolo nimic bun nu poate să vină. (Ioan 1, 46.)

În acest orașel atât de disprețuit a viețuit Isus de la frageda lui copilărie, până la al treizecelea an al vieții sale în cea mai mare retragere și umilință.

Despre acești ani lungi, sfintele scripturi abia în câteva cuvinte pomeneșc dându-ne unele trăsături din aceasta vieță umilă și ascunsă plină de lucru și de contemplare.

Una din aceste trăsături este că Iosif cu Maria au mers în tot anul de sărbătorile paștilor la Ierusalim, și cumcă în anul al 12-lea și Isus a mers cu părinții săi în Ierusalim.

Alte două trăsături sunt că Isus era ascultător, supus părinților lui (Luca 2, 51.) cumcă numai atâta s’a știut de el ca este fiul lui Iosif, a teslarului (Matei 13, 55.) și el însuși teslar (Marc. 6, 3.)

Și ca patra trăsătură sf. scriptură spune în două rânduri despre el, că creștea și se întărea cu spiritul, umplându-se de înțelepciune, și darul lui Dumnezeu era peste dânsul. (Luca 2, 40.)

O mișcare sănătoasă în sânul tinerimei.

Sub acest titlu cetim în ziarul „Patria” un raport despre adunarea generală a Asociației studenților români uniți, care pentru importanța și actualitatea lui lăsăm să urmeze aici în întregime:

„În tăcerea cu care se plămădesc și se coc marile fapte un grup de studenți uniți ai Universității din Cluj au înființat în anul trecut o asociație cu alte preocupări decât acelea cu cari s'au obișnuit studenții până acuma. Punându-se dela început sub înaltul patronaj al Înalt Prea Sfinției Sale Metropolitanul român unit al Blajului, tinerii grupați în jurul acestei asociații dându-și seama că trăim într'un veac când mai ușor poți să distrugi o religie decât să întemeiezi una nouă și că pozitivismul nu este o temelie pe care să poți întemeia un ideal și-au propus între preocupările realizării dintr'un cerc restrâns de și filantropic și preocupări de ordin spiritual, de ordin etic și religios.

Ca orice acțiune idealistă și asociația studenților români uniți a pornit pe căile realizării dintr'un cerc restrâns de tineri cari fie că au fost ei inițiatorii fie că au adoptat ideea altora, au simțit în ei sinceră, înflăcă-rarea ce îi stăpânește pe aceia cari vreau să facă un lucru bun sau o faptă frumoasă.

Meritul celor cari s'au atașat pe urmă la această mișcare constă tocmai în faptul că au înțeles mobilul idealist ce stă la baza asociațiunii.

Creată sub auspiciul unor asemenea împrejurări asociația studenților români uniți a avut satisfacția de a-se vedea înconjurată imediat după înființarea ei de către asentimentul întregii studențimi de confesiune gr.-catolică.

Scopul acestei asociații expus atât de clar în art. 1 și 2 ai părții a II-a din Statute este, cel definit în al doilea congres internațional al studențimei catolice, ținut la Fribourg, Elveția în 1922: „Asociația tinde la infiltrarea desăvârșită a gândirii catolice în masa studențimei pe toate tărâmurile vieții academice spirituale și sociale, luând cele mai bune exemple din trecutul creștinesc și adoptându-le cerințelor trupului.”

Cultivarea sentimentului național în cadrul bisericii unite, căci a fi unit însemnează a fi român, gata a te jertfi cu trup și suflet pentru Patrie; catolicismul deși internațional pune iubirea de țară între virtuți și cere dela fiecare să-și ofere serviciile până la supremul sacrificiu.

În conformitate cu prescripțiile statutare asociația a încercat în primul ei an de existență să realizeze cât mai mult din obligațiile pe cari i-le impune ființa și existența ei.

Astfel societatea a organizat o serie de conferințe cu conținut de ordin religios și

moral ținute de d. dr. Ioan Coltor canonic din Blaj. Ultima din aceste conferințe a fost împreună cu exerciții spirituale la cari au luat parte foarte mulți studenți.

Cu ocaziunea protestului tuturor confesiunilor ultragiutate prin legea cultelor din anul trecut, asociația deși nu dispunea de prea mult suport material a făcut prin 15 echipe de câte trei o propagandă foarte intensă prin satele mai apropiate de Cluj chemând sătenii la procesiunea care s'a ținut la Cluj.

Tot ca puncte principale din activitatea societății pe anul trecut țin să menționez și faptul că asociația a reușit să întreprindă în cele mai cordiale legături cu marea asociație „Pax Romana” din care fac parte toți studenții catolici din lume.

„Societatea a primit regulat buletinul oficios al asociației „Pax Romana” precum și marea revistă din Franța „La vie catholique.”

În ce privește chestiunile de detaliu ale acestei activități care a fost expusă în cursul ședinței plenare de ieri, socot că nu este inutil dacă amintesc și faptul că asociația a organizat împreună cu femeile gr.-catolice din Cluj o mare serată românească de iarnă precum și faptul că dsoarele membre ale asociației nu au lipsit dela nici o chetă cu scop filantropic ce sa făcut prin orașe.

Trecând peste amănuntele de ordin mai secundar ale raportului ce s'a făcut în adunarea generală de ieri, constatăm că mișcarea s'a dovedit ca necesară și realizabilă.

Astăzi rând pe rând, noi forțe și noi rezerve de energie se alătură mișcării, nu numai în semn că ea va fi dusă la bun sfârșit ci și în semn că activitatea de până acuma a primit ratificarea una nimă a opiniei publice.

Cu ochii în zarea viitorului, tinerii strânși în jurul acestei asociații avem perpetuu înaintea ochilor deviza ei care ne aduce mereu aminte că „drumul nu este al acelora cari cad pe el ci acelora cari ajung la capăt.”

L. H.

Cu vie mulțumire sufletească luăm act despre activitatea acestei Asociațiuni. Dea cerescul Părinte ca munca evlavnică a tinerilor nostri din an în an să aducă spor și roduri binecuvântate. Salutăm și felicităm din inimă tinera pleiadă. Cu Dumnezeu înainte.

Cadouri de Crăciun și Anul nou.

Mulți nu știu ce ar trebui să cumpere de Crăciun și Anul nou iubitorilor lor prunci, nepoți, părinților sau prietinelor sau cunoscuților. Mulți ar vrea să facă bucurie la sf. Sărbători școlarilor, se frământa și nu știu ce să aleagă.

Iacă venim noi în ajutorul tuturor bunilor credincioși și le recomandăm cadourile cele mai potrivite ce numai există. Ce poate să fie mai potrivit ca și o carte bună.

Miron Costin cronicar Moldovean (sa născut la 1633) ne indeamnă astfel la cetire:

„Puternicul Dumnezeu, cinstite, iubite cetitorule, să-ți dăruiești, după aceste cumplite vremi a anilor noștri, cândva și mai slobode veacuri, intru care pre lângă alte trebi, să aibi vreme și cu cetitul cărților a face iscusită zăbavă, că nu este alta și mai frumoasă și mai de folos in toată vieața omului zăbavă, de cât cetitul cărților. Cu cetitul cărților cunoaștem pe Ziditorul nostru Dumnezeu, cu cetitul pentru greșalele noastre milostiv il aflăm. Singur Mântuitorul nostru Domnul și Dumnezeu Hristos ne învață zicând: Cercați Scripturile. Scriptura depărtate lucruri de ochii noștri ne învață, cu acele trecute să pricepem cele viitoare.”

Deci vă invităm veniți și de a bună seama veți găsi cărți corespunzătoare pentru ori ce vârstă și ori ce situație socială și materială, pentru că la Libraria Asociațiunei pentru Cultura Poporului Român din Maramureș (Sighet, Piața Unirii 25), veți găsi cărțile cele mai bune și folositoare, începând cu 2 Lei exemplarul.

In numerii precedenți ai Organului nostru am dat *Catalogul cărților cu prețul de 2, 3 și 4 Lei exemplarul*, azi Vă recomandăm următoarele și anume

5 Lei exemplarul

Rugăciuni in cinstea Prea Sfintei Inimi a lui Isus, 16 pag., pe hârtie velină, coperta cromo. Editura „Presa Bună” Iași.

Rânduiala Sfintei Ungerii, care se cântă de un preot, (1917) Editura Blaj.

Adevărata Pocăință, de Dr. Iuliu Florian (1925) 31 pag. Editura Blaj.

Fericită Teresa. Ediția V. (1925) 68 pag., cu figuri. Ediția Blaj.

Ortodoxia Română și altele de Virgil Pop 48 pag, Ediția Lugoj.

Creștini rătăciți, de Dr. I. T. Marinescu, 59 pag. Ediția Lugoj.

Despre reuniunile Mariane ale femeilor, de Dr. N. Brinzeu, 16 pag. Ediția Lugoj.

Calea Crucii, de Dr. G. Fireza. 32 pag. Ediția Lugoj. Seria „Mântueșteți sufletul.”

6 Lei exemplarul

Luna Preasfintei Fecioare Maria, de

Pr. Mihai Dumea. Ediția II, 80 pag. Editura „Presa Buna” Iași.

Ceremoniile Bisericești, cu prilejul sfințirii intru episcop a P. S. S. Mons. Mihai Robu. Cu figuri, 16 pag. Editura „Presa Buna” Iași.

Istoria Bisericii Catolice, prescurtată, de P. Mihai Robu. 64 pag. Editura „Presa Buna” Iași.

Impresii, de Dr. Alexandru Niculescu (1911) 70 pag. Editura Blaj.

Darul lui Dumnezeu, de Iuliu Maior, 64 pag. Editura Blaj.

Adevărata fericire, de Iuliu Maior, 64 pag. Editura Blaj.

Micul Catehism, pentru poporul românesc, de Dr. N. Brinzeu. 48 pag. Editura Lugoj.

Un lucru trebuie (Mântuirea sufletului) de P. S. M. Gerola. 32 pag. Editura Lugoj.

Datorințelă creștinești a le Bărbaților, de Dr. V. Bojor, 62 pag. Editura Gherla.

Învățătură creștinească pentru femei, Idem. 48 pag.

Învățăături pentru tineri feciori, Idem 36 pag.

Învățăături creștinești pentru fetele fecioare, Idem 40 pag.

Marele dar al Credinții, de P. F. X. Schoupe, 54 pag. Editura Asociațiunea Sighet.

Mărturisirea sau Spovada, 56 pag. Editura Asociațiunea Sighet.

Duminicile dela Paști până la Rusalii, 37 pag. Ediția Idem.

Duminicile după Rusalii până la Ziua Crucii, 55 pag. Editura Idem.

Duminicile după Ziua Crucii până la Crăciun, 74 pag. 8 Lei.

Duminicile după Crăciun până la Paști, 82 pag. 10 Lei.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: *„Inchinăciunile Creștinului”* Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Calendar săptămânal.

9—15 Decemvrie 1928.

9. Dumineca X. d. Înălț. sf. Cruci (Ev. Luca 13, 10.) Zem. Sf. Ana.
10. Luni. SS. MM. Mina, Ermogen, și Eugraf.
11. Marți. P. Daniil stâlpnicul
12. Mercuri. P. Spiridon † 347.
13. Joi. SS. MM. Eustratie și soții
14. Vineri. M. Tirs.
15. Sâmbătă. M. Elefterie.